

Arrest

nr. 277 218 van 8 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, dient een eerste verzoek om internationale bescherming in op 8 februari 2017. De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') nam op 12 mei 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd in zijn arrest van 23 november 2017.

1.2. Verzoeker dient op 16 februari 2018, 11 juni 2018, 15 januari 2019 en 29 april 2019 een respectievelijk tweede, derde, vierde en vijfde verzoek om internationale bescherming in. Deze volgende verzoeken worden telkens beëindigd door een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Tegen deze beslissingen werd door verzoeker geen beroep ingediend.

1.3. Verzoeker dient op 17 januari 2020 een zesde verzoek om internationale bescherming in, dat door de commissaris-generaal op 23 juni niet-ontvankelijk werd verklaard. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad in zijn arrest van 25 februari 2021.

1.4. Zonder België te verlaten dient verzoeker een zevende verzoek om internationale bescherming in op 30 juni 2021. Dit verzoek wordt ontvankelijk verklaard door de commissaris-generaal op 13 september 2021.

1.5. Verzoeker wordt op 7 maart 2022 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Tamil machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.6. Op 21 april 2022 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren op 17 mei 1985 in Batticaloa in het oosten van Sri Lanka en de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben. U bent Tamil van origine en hangt het christelijke geloof aan. U ging naar school tot het vijfde middelbaar en werkte achtereenvolgens als chauffeur en later als partner van uw schoonbroer in een juwelierszaak. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U noch uw familieleden waren ooit politiek actief of betrokken bij de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). Uw vader verdween in juli 2001. Uw moeder en een zus hebben verblijfsrecht in het Verenigd Koninkrijk (VK). Een andere zus, uw broer en uw grootmoeder wonen nog in Sri Lanka. U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in België in op 8 februari 2017. U verklaarde toen dat u in december 2014 werd gearresteerd door leden van de "Criminal Investigation Department" (CID) omdat u ervan werd verdacht wapens voor het LTTE te hebben verstopt. U werd vervolgens opgesloten, ondervraagd, mishandeld en gefolterd in detentie tot u kon ontsnappen in juli 2016. U dook vervolgens onder tot u uw land kon ontvluchten op 30 januari 2017. U reisde met een vals paspoort en visum waarna u in België aankwam op 2 februari 2017. U vreesde bij terugkeer naar Sri Lanka voor uw leven omdat u bent ontsnapt aan de arrestatie van de CID. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 12 mei 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Immers het CGVS kon geen geloof hechten aan uw asielrelaas, noch aan uw voorgehouden ontsnapping, noch aan uw beweringen dat u op de vlucht was voor de autoriteiten waardoor u moest onderduiken. De documenten die u neerlegde, zijnde uw identiteitskaart, stembiljet, een kerkattest, een attest van een katholieke jeugdorganisatie, middelbare schooldiploma, een foto van uw zus en enveloppen, akte van de winkel, een eigendomsakte van uw huis, verblijfsstukken van uw moeder en zus in het VK en een medische attest van uw zus, konden de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. U ging hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), die evenwel de beoordeling van het CGVS bevestigde op 23 november 2017.

U diende een tweede verzoek om internationale bescherming in België in op 16 februari 2018. U verklaarde toen dat u heeft gelogen over uw reisweg. U verklaarde ook dat u niet veel familie meer heeft in Sri Lanka en bovendien nog steeds zou worden gezocht in Sri Lanka. U legde hiertoe een attest van de politie neer. Tenslotte gaf u aan eenmalig te hebben deelgenomen aan een manifestatie van de Tamil gemeenschap in België. Het CGVS verklaarde op 24 april 2018 uw tweede verzoek niet-ontvankelijk. U bracht immers geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk vergrooten dat u in aanmerking kwam voor internationale bescherming. U ging hiertegen niet in beroep bij de RVV.

U diende een derde verzoek om internationale bescherming in België in op 11 juni 2018. U verklaarde geen nieuwe elementen te hebben. U voegde toe dat u nog steeds dezelfde problemen had en hierdoor een vrees voor uw leven kent in Sri Lanka. U verklaarde dat uw grootmoeder en zus vragen kregen over waar u zich bevindt. U legde geen documenten neer ter staving van dit derde volgend verzoek. Het CGVS verklaarde op 23 augustus 2018 uw derde verzoek niet-ontvankelijk. U bracht immers geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk vergrooten dat u in aanmerking kwam voor internationale bescherming. U ging hiertegen niet in beroep bij de RVV.

U diende een vierde verzoek om internationale bescherming in België in op 15 januari 2019. U verklaarde geen nieuwe elementen aan te kunnen geven.

U merkte op dat u nog steeds dezelfde problemen heeft en hierdoor een vrees voor uw leven kent in Sri Lanka. U verklaarde opnieuw dat ook uw grootmoeder en zus nog steeds vragen krijgen over waar u zich bevindt. Verder gaf u aan dat uw huis zich er op een onveilige plaats bevindt, namelijk naast een luchtmachtbasis. Tenslotte verklaarde u dat u vredig kan wonen in België, al kan u niet werken en bevindt u zich hier in een moeilijke situatie. U legde geen documenten neer ter staving van dit vierde verzoek.

Op 26 februari 2019 verklaarde het CGVS uw vierde verzoek niet-ontvankelijk. U bracht immers geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk vergrootten dat u in aanmerking kwam voor internationale bescherming. U ging hiertegen niet in beroep bij de RVV.

U diende een vijfde verzoek om internationale bescherming in op 29 april 2019. U verwees bij uw vijfde verzoek naar de problemen die u eerder aanhaalde, en gaf aan dat familieleden van u ondervraagd werden omwille van uw zaak. Ter staving van uw vijfde verzoek legde u een kopie van een document van de politie voor. Op 15 juli 2019 verklaarde het CGVS uw vijfde verzoek niet-ontvankelijk. U bracht immers geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk vergrootten dat u in aanmerking kwam voor internationale bescherming. U ging hiertegen niet in beroep bij de RVV.

Zonder België verlaten te hebben diende u op 17 januari 2020 een zesde verzoek om internationale bescherming in. U verklaart hierbij dat uw problemen nog steeds bestaan. De autoriteiten wilden recent dat u langskwam voor een onderzoek. Omdat ze u niet kunnen vinden, vallen ze uw schoonbroer lastig, zo ondervroegen ze hem gedurende één uur en zou hij zijn bedrijf stopgezet hebben omwille van deze problemen. De autoriteiten beschuldigen uw schoonbroer en u ervan de LTTE geholpen te hebben, hoewel u dit nooit gedaan hebt. Voorts verklaart u dat u uit een regio komt waar militairen en andere groepen actief zijn en dat veel personen in Sri Lanka vermist zijn. U haalt tevens aan dat u erg depressief bent. Ter ondersteuning van uw zesde verzoek legt u twee documenten van de politie en een envelop neer. Op 23 juni 2020 verklaarde het CGVS uw vijfde verzoek niet-ontvankelijk. U bracht immers geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk vergrootten dat u in aanmerking kwam voor internationale bescherming. U ging hiertegen in beroep bij RVV, die evenwel de beoordeling van het CGVS bevestigde op 25 februari 2021.

Zonder België verlaten te hebben diende u op 30 juni 2021 een zevende verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat uw familieleden in Sri Lanka een 'message form' kregen waarin staat vermeld dat u zich bij de CID moet melden op 12 maart 2021. U zou in Sri Lanka aldus nog steeds gezocht worden. Ter staving van uw verzoek legt u de 'message form' van 7 maart 2021 neer. Op 13 september 2021 nam het CGVS een beslissing tot ontvankelijkheid van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Er kan om onderstaande redenen immers nog steeds geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Ten eerste stelt het CGVS vast dat de elementen die u bij uw zesde verzoek inroept, zijnde uw illegaal vasthouden door de Sri Lankaanse overheid en uw beweerde ontsnapping die er toe zou leiden dat u nu nog gezocht wordt, geen nieuwe elementen zijn, maar een loutere herhaling van zaken die voorheen door het CGVS (en de RVV) reeds als ongeloofwaardig werden beschouwd. Dat u nu zomaar dit relaas herhaalt en daar een extra element, een politiedocument (namelijk een 'message form' van 7 maart 2021), aan toevoegt kan de geloofwaardigheid niet herstellen. U herhaalt immers gewoon uw relaas zonder concreet de aangehaalde elementen van het CGVS proberen te weerleggen.

Ten tweede is uw nieuwe, zevende, verzoek om internationale bescherming laat ingediend. U baseert uw nieuw verzoek op een politiedocument van 7 maart 2021 waarbij u gevraagd wordt zich te melden op 12 maart 2021. U was daarvan via uw familie op de hoogte gesteld vóór 12 maart 2021 geeft

u aan (zie nota's CGVS 7 maart 2022 p.8). U gevraagd waarom u na 12 maart 2021 wachtte tot in juni om een nieuw verzoek in te dienen, gaf u aan te wachten op uw beroep dat nog hangende was. Dat is echter geen afdoende verklaring daar de RvV op 25 februari 2021 al een uitspraak deed in uw beroep hangende tegen uw zesde verzoek om internationale bescherming. Voor het CGVS is het dus onduidelijk waarom u na maart 2021 wachtte om een nieuw verzoek in te dienen, hetgeen blijk geeft van geen echte nood te hebben aan internationale bescherming.

Ten derde verwijst het CGVS naar informatie toegevoegd die aan het dossier is toegevoegd en waaruit blijkt dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken. Gezien uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw asielrelaas, kan één enkel document dat nog dateert van maart 2021 dan ook niet zomaar een ongeloofwaardig relaas recht zetten. Ook de andere documenten die u voorheen neerlegde slaagden er niet in om uw ongeloofwaardig relaas te staven. De documenten in het kader van uw eerste verzoek betreffen niet uw asielrelaas. Nadien legde u wel documenten van de politie neer die uw relaas zouden staven. Maar van sommige stukken legde u enkel een kopie neer en andere stukken betroffen dan weer communicatie tussen verschillende politiediensten waarbij de vraag kan worden gesteld hoe u in het bezit kwam daarvan. Uw eenvoudige verklaringen dat de documenten aan uw grootmoeder werden gegeven, kan niet overtuigen (zie nota's CGVS 7 maart 2022 p.9). Immers betreft het duidelijk communicatie tussen politiediensten, terwijl u dan voor uw zevende verzoek weer wel een soort van document aan u gericht voorlegt. Dit houdt geen steek.

Ten vierde legt u ook geen enkel stuk neer dat uw beweerde reisweg van Sri Lanka naar Europa kan staven. U zegt met valse documenten te hebben gereisd, maar daarvan kan u niets voorleggen (zie nota's CGVS 7 maart 2022 p.3). Opmerkelijk is dat u bij uw eerste verzoek ook verklaarde niet te weten langs welke landen u reisde. Maar in uw tweede verzoek moest u al toegeven dat u daarover gelogen had. Nochtans is het indienen van een verzoek om internationale bescherming op zich een uiting van vertrouwen in de bescherming van de Belgische autoriteiten en kan dit geen reden zijn om informatie achter te houden.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat u geen vrees voor vervolging bij terugkeer aanhaalt die is gebaseerd op activiteiten in België. U expliciet gevraagd naar uw activiteiten hier verwijst u ook enkel naar deelname aan de freedom fighters memorial day waaraan u deelnam in 2018 of 2019, voor Corona (zie nota's CGVS 7 maart 2022 p.9 en 10). U verwijst nog naar een andere protestactie in 2018. Maar telkens zegt u dat u geen verdere details daarvan kent en u verwijst er ook niet naar om uw vrees bij terugkeer te staven.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- of immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden. Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol

gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA). Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u helemaal geen enkel begin van bewijs kan voorleggen die uw beweerde illegale vertrek uit Sri Lanka kan staven (zie nota's CGVS 7 maart 2022 p.3). U had voordien ook al moeten toegeven dat u over uw reisweg gelogen had (zie tweede verzoek om internationale bescherming). Gezien uw algemene ongeloofwaardigheid op basis van een duidelijk gelogen asielrelaas acht het CGVS uw bewering Sri Lanka illegaal te hebben verlaten als ongeloofwaardig.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas en beweerde problemen met de Sri Lankaanse overheid en u aldus geen zicht geeft op de werkelijke reden van uw vertrek en gezien u niet uw beweerde illegale vertrek uit Sri Lanka op enige wijze kan staven acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker een schending aan van de motiveringsplicht. Met betrekking tot de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing, argumenteert verzoeker als volgt:

"a) Nieuw neergelegd document

Verzoeker diende op 30.06.2021 een nieuw verzoek in tot internationale bescherming. Deze werd op 13.09.2021 ontvankelijk verklaard door het CGVS. Het CVGS verklaarde deze aanvraag ontvankelijk waardoor mag worden aangenomen dat er nieuwe elementen aanwezig zijn in het dossier van verzoeker om het verzoek tot internationale bescherming opnieuw in overweging te nemen en grondig na te kijken. Verzoeker legde inderdaad met huidig verzoek tot internationale bescherming een nieuwe 'message form' van de politie neer. Er is wel degelijk een nieuw element voor handen en dit ondersteunt zijn asielrelaas. Het CGVS motiveert nu in haar beslissing dat zijn huidig verzoek volledig gesteund wordt op de vorige verzoeken tot internationale bescherming. Indien men van mening was dat zijn huidig verzoek geen nieuw element zou bevatten, kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij het feit dat zijn huidig verzoek tot internationale bescherming ontvankelijk verklaard werd. Dit wordt slechts gedaan wanneer er nieuwe elementen en documenten voorhanden zijn om een nieuw licht hierop te laten schijnen, doch uit de beslissing van het CGVS blijkt dit allerm minst en men stelt zelfs in de beslissing dat er geen nieuwe elementen voorhanden zijn. Verzoeker heeft er andermaal alles aan gedaan om zijn verzoek en relaas te staven, net zoals in het verleden, en heeft daartoe ook nieuw bewijs gevoegd. Dat verwerende partij het redelijkheidsbeginsel dan ook schendt door geen rekening te houden met de neergelegde documenten en zonder meer de authenticiteit van sommige stukken te betwisten! Het CGVS oordeelt nu dat alle Sri Lankaanse documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn. Hierdoor acht het CGVS de bewijswaarde van zulke documenten bijzonder relatief. Deze argumentatie volstaat duidelijk niet en men blijft in gebreke aan te tonen dat het wel degelijk zou gaan om een vals document. Het CGVS weet nu al, nog voor het origineel wordt voorgelegd, dat dit om een vervalst document gaat, zonder dit te onderzoeken. Zo is het voor verzoeker of eender wie die een aanvraag tot internationale bescherming indient, onmogelijk om zijn aanvraag te staven. Elk document dat wordt voorgelegd zal met deze veralgemeende en niet onderbouwde opmerking als onvoldoende of waardeloos worden beschouwd: ofwel is het een kopie waardoor het knip- en plakwerk zou kunnen zijn ofwel is het een origineel en dan is er in het land een hoge graad van corruptie en kan het vervalst zijn. Men beschuldigt de Sri Lankaanse autoriteiten van corruptie maar terzelfder tijd haalt men aan dat verzoeker geen enkel gevaar loopt bij een terugkeer naar Sri Lanka. Dat dit uiteraard geheel tegenstrijdig is en dat men geen rekening heeft gehouden met de persoonlijke situatie van verzoeker. Bovendien heeft men niet ontegensprekelijk vastgesteld dat het zou gaan om een vals document. Men veronderstelt enkel dat het document niet authentiek is en dat daarom het asielrelaas dat ermee samenhangt tevens ongeloofwaardig is. Door de documenten niet te onderzoeken en deze louter van de hand te doen met een verwijzing naar de mogelijkheid tot het verkrijgen van illegale documenten in Sri Lanka, schendt het CGVS de motiveringsplicht evenals het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker heeft bij het volgend verzoek tot internationale bescherming een nieuw 'message form' van de politie neergelegd. Het is dan ook onzorgvuldig van verwerende partij om geen individueel onderzoek te voeren naar de situatie en het dossier van verzoeker en de documenten die ter staving van zijn asielaanvraag zijn voorgelegd, niet grondig te onderzoeken en/of er geen rekening mee te houden door te verwijzen naar vorige verzoeken om internationale bescherming en de veronderstelling dat het om valse documenten zou kunnen gaan. Bovendien wordt door het CGVS verweten dat verzoeker slechts een beperkte kennis van de inhoud van de documenten zou hebben. Nochtans verklaarde hij dat dit betrekking had op het onderzoek. Tevens kon hij deze documenten plaatsen in de tijd (september en november). Ondertussen heeft verzoeker deze documenten reeds vertaald. Hij was voorheen nog niet in de mogelijkheid dit te doen. Voor hem was het belangrijker deze documenten te bekomen en deze onmiddellijk te kunnen voorleggen, gelet op zijn problemen in Sri Lanka. Bovendien verblijven zijn moeder en zijn zus in Engeland. Zijn moeder is destijds (+/- 15 jaar geleden) via "sponsorship" naar Engeland gevlucht. Wanneer haar dochter slachtoffer is geworden van een schotwonde, heeft zij ook haar laten overkomen. Momenteel verblijven zij beiden legaal in Engeland. Zoals reeds aangehaald, motiveert verwerende partij dat er allerhande documenten illegaal verkrijgbaar zijn in Sri Lanka. Bijgevolg menen zij dat de bewijswaarde van documenten bijzonder relatief is en deze op zich niet van dien aard zijn om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas. Dit wordt geponeerd zonder dit nog maar enigszins te onderzoeken daar waar dit uitgebreid en zorgvuldig zou moeten gebeuren! Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de motiveringsplicht. Tegenpartij gaat er volledig aan voorbij dat verzoeker een christen is in Sri Lanka, en verdacht wordt van banden met LTTE, wat niet het geval is. Dat verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel schendt door niet te onderzoeken wat de gevolgen zijn voor verzoeker, indien hij dient terug te keren. Dat dit dan ook een flagrante schending uitmaakt van de motiveringsplicht! De formele motiveringsplicht vereist dat de feitelijke en juridische motieven in de beslissing zelf weergegeven worden. (A. COOLSAET en I. OPDEBEEK, Formele motivering van bestuurshandelingen, 104). In casu wordt dit niet gedaan. Louter stellen dat de neergelegde documenten niet volstaan of er in dat land gemakkelijk frauduleuze documenten kunnen bekomen worden, is geen afdoende motivering. De verwerende partij moet motiveren waarom men geen geloof of belang kan hechten aan het asielrelaas in combinatie met de nieuwe stukken. Dat men de documenten minstens

moet onderzoeken en niet met hypothetische stellingen tot afwijzing kan overgaan. Verwerende partij dient aan de hand van deze nieuwe documenten nochtans het asielrelaas van verzoeker opnieuw en afdoende te onderzoeken! Indien het CGVS twijfelt aan de authenticiteit van de neergelegde documenten, dienen zij dit te onderzoeken en te bewijzen, minstens elementen of argumenten aan te brengen waaruit ontegensprekelijk zou kunnen afgeleid worden dat er enige valsheid mee gemoeid is. De algemene situatie van eventuele corruptie in het land van herkomst is niet afdoende als motivatie! Het feit dat men dit niet gedaan heeft, maakt dan ook een flagrante schending uit van het motiveringsbeginsel. Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoeker nagelaten dit te doen. Er wordt van een asielzoeker verwacht mee te werken en alle nodige documenten te bezorgen. Verzoeker heeft alles in het werk gesteld om deze documenten, die hij aanvankelijk niet had en/of wist liggen, te bekomen en legde deze ook neer. Dit zijn zeer belangrijke stukken waarmee dient rekening te worden gehouden, dewelke ook zijn geloofwaardigheid herstellen maar desalniettemin doet men dit niet. Nochtans heeft verzoeker er alles aan gedaan om nieuwe documenten voor te leggen en hiermee zijn medewerking aan zijn verzoek tot internationale bescherming aan te tonen en het zo voor het CGVS mogelijk te maken een volledig risicoprofiel op te stellen.

b) Aangaande de veiligheidssituatie in Sri Lanka

In tegendeel tot wat het CGVS stelt, is de situatie in Sri Lanka, zeer onveilig. Wanneer verzoeker zou moeten terugkeren zal artikel 3 van het EVRM geschonden worden. Het is duidelijk voor de Sri Lankaanse asielzoekers dat hun regering er alles aan doet om voor de buitenwereld duidelijk te maken dat men terug op de democratische weg is en dit omdat men uiteraard nood heeft aan internationale hulp, doch dit betekent nog niet dat de plaatselijke situatie verbeterd is. Dit wordt ook bevestigd door het COI-rapport "Discriminatie van de overheid en pesterijen van veiligheidsdiensten tegen Tamils en christelijke minderheden houdt volgens USDOS in 2017 aan. De Politie gaat ook over tot het slaan en folteren (straffen) van verdachten van wie ze menen dat ze schuldig zijn. Bovenstaande bevindingen worden in januari 2018 nog bevestigd in een rapport van de High Commissioner for Human Rights ("The use of torture remains a smous concern ") en ook door het SEM- rapport uit 2019. Hierin wordt een VN-rapporteur over de mensenrechten geciteerd die stelt dat mensen die verdacht worden van rechtstreekse of onrechtstreekse banden met de LTTE nog steeds het risico lopen om gearresteerd en gefolterd te worden. In januari 2018 publiceert Human Rights Watch (HRW) een gedetailleerd rapport over de PTA. Daarin stelt HRW dat de PTA een significante bijdrage levert aan het voortbestaan van foltering in Sri Lanka. ... die gebeuren onder de PTA ook veel meer uit het zicht van de media... " In het vorige COI over de veiligheidssituatie in Sri Lanka staat te lezen dat: "... dat mensenrechtenschendingen door de veiligheidsdiensten op straffeloze wijze blijven plaatsvinden en dat er nog steeds "een roofzuchtig klimaat" heerst tegen Tamils. Tamils met oppervlakkige banden met de LTTE of LTTE-kaderleden met een laag profiel blijven een doelwit, samen met hun familieleden... Tamils in het buitenland kunnen niet openlijk een interview geven aan een Tamil televisiestation ...of waar dan ook zonder het leven te riskeren van hun ouders in Sri Lanka.... Met de ontvoeringen en folterpraktijken is het volgens het rapport onder meer de bedoeling om Tamils af te schrikken om campagne te voeren ... Ook zou het de bedoeling zijn om Tamils af te schrikken om te getuigen tegen de regering in toekomstige gerechtighedsinitiatieven.... ... Het rapport maakt ook gewag van racisme, vervolging, uitbuiting (liet bekomen van losgeld) en zelfs een vorm van post-conflict etnische zuivering als achterliggende motieven voor de ontvoerings- en folterpraktijken. ""Volgens ITJP, is de cultuur van straffeloosheid bij de veiligheidsdiensten virtueel dezelfde gebleven als onder de Rajapaksa-regeiing.... Ook de intimidatie van getuigen en familieleden van slachtoffers van het conflict is, volgens ITJP, onveranderd gebleven...." Naar de buitenwereld toe lijkt Sri Lanka een veilig en vredig land, doch niets is minder waar. Er heerst veel criminaliteit en geweld. Als verzoeker dient terug te keren naar Sri Lanka ondervindt hij problemen in de Sri Lankaanse maatschappij. Mahina Rajapaksa was van 2005 tot 2015 de zesde president van Sri Lanka. Hij verkreeg veel populariteit als president door zijn strijd tegen de Tamiltijgers en zorgde er in 2006 zelfs voor dat de organisatie zou worden opgenomen als terroristische organisatie op de lijst van de VN. De strijd kende in 2009 min of meer een einde, maar er bleef altijd een gegronde vrees bestaan voor aanhangers van de LTTE om te worden opgepakt of te worden vervolgd. Naar aanleiding van de bloedige strijd die door president Rajapaksa was gevoerd, besloot de Secretaris-Generaal van de VN een panelgroep aan te duiden die een rapport moest maken over eventuele begane misdaden tegen de menselijkheid en over schendingen van de mensenrechten. Het rapport gaf een zeer gedetailleerde uiteenzetting van de gebeurtenissen en besloot dat het Sri Lankaans leger onder Rajapaksa zich schuldig heeft gemaakt aan ernstige oorlogsmisdaden (Marzuki DARUSMAN ea./"Report of the Secretary-General's Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka" 2011, United Nations). Zo schoot het leger onder meer Tamilstrijders dood die zich wensten over te geven aan de Sri Lankaanse Overheid. Er werd verder vastgesteld dat het aantal burgerslachtoffers onnoemelijk hoog was en zij voornamelijk waren gedood in de laatste fase van de oorlog. Het is duidelijk dat voormalig landsleider Rajapaksa geen probleem heeft met het voeren van gewelddadige en bloederige oorlogen. President Rajapaksa verloor de presidentsverkiezingen uiteindelijk

en verdween tijdelijk naar de achtergrond. Thans is Sri Lanka in een politieke crisis verzeild geraakt en om die reden werd de toenmalige president op 26.10.2018 als nieuwe premier van het land aangesteld! Het gevreesde regime keert op die manier terug. Er bestaat een gegronde vrees voor sympathisanten, aanhangers en voormalige medestanders en volgelingen van de LTTE dat deze nieuwe eerste minister en voormalig president, de heer Rajapaksa, uit is op wraak! In verschillende kranten wordt reeds gespeculeerd over de angst die momenteel leeft onder de Tamils. Zijn eerdere strijd tegen de Tamils was gewelddadig en bloederig en liet duizenden doden, gewonden en vermiste personen na. Hij verloor uiteindelijk zijn presidentschap en verkreeg geen meerderheid van de stemmen. Zijn tegenstander heeft destijds Rajapaksa aangeduid als zijn rechterhand. Miljoenen Tamils verlieten reeds het land, doch er bleef nog een beperkte groep achter die nu represent staan voor 13% van de bevolking. Velen onder hen wensen zich niet uit te spreken over de actuele politieke crisis wegens de eventuele (ernstige) gevolgen die hieraan door de overheid zullen gekoppeld worden. Uit krantenartikels blijkt dat de bevolking een gegronde vrees heeft voor wraakacties in hoofde van de voormalige president. Deze laatste werd immers in 2015 verslagen als president door stemmen van de minderheid. De Tamils hebben thans zelfs schrik dat hun gesprekken worden gecapteerd. Zij gebruiken daarom geëncrypteerde vormen van communicatie. Uit het COI-rapport blijkt dat deze vrees terecht is. Tamils worden gemonitord door de overheid. Hieruit kan men duidelijk afleiden dat er een gegronde angst onder de bevolking bestaat voor eventuele gewelddadige (en zelfs fatale) gevolgen. Het beleid is immers reeds gekend als gewelddadig en bloederig. Dertig jaar lang vochten de Tamils om te worden verslagen in 2009 door Rajapaksa. Er werden tijdens de oorlog vele burgerslachtoffers gemaakt zodat het buiten kijf staat dat een voormalige Tamil een ernstig risico loopt om te worden gevisieerd door de huidige Overheid. Ondertussen werd de heer Gotabhaya Rajapaksa, de broer van de toenmalige president, verkozen tot 9de president van Sri Lanka. Hij zet het 'vreesbewind' van zijn broer verder. "Under Rajapaksa, self-censorship has returned to the Sri Lankan media, while security forces have carried out intense surveillance and harassment against victims' families and activists campaigning to learn what happened to the thousands missing. One activist described the fear the new president has generated: "Any activity he does not want to tolerate, he will arrest people. So very little is going on among activists, and people are in self-censorship mode." (<https://www.hrw.org/news/2021/02/01/sri-lanka-justice-under-attack> - laatst bekeken 26.02.2021). De VN heeft zich recentelijk ook uitgesproken over het bewind en de achteruitgang van de mensenrechten situatie in Sri Lanka: "In her report released on January 27, 2021, High Commissioner for Human Rights Michelle Bachelet said she was "alarmed" by Sri Lanka's deteriorating human rights situation and set out steps that the Human Rights Council should take to confront the growing risk of future violations. Since the government of President Gotabaya Rajapaksa has withdrawn its support for the 2015 consensus resolution seeking justice and reconciliation, and shown general disregard for upholding basic human rights, the council should act to protect those most at risk and advance accountability for grave international crimes, Human Rights Watch said." (Sri Lanka: UN Rights Chief Decries Mounting Abuses - <https://www.hrw.org/node/377713/printable/print> - laatst bekeken 26.02.2021). Ook belangenbehartiger Mario Arulthas (Advocacy Director of People for Equality and Relief in Lanka) bevestigde dat de Tamils een 'target' zijn voor de nieuwe eerste minister. Hij zei hierover het volgende: "A targeted campaign of harassment, intimidation and killings of Tamil activists for political reasons remains the fear amongst Tamils. The repercussions of such violence would be unthinkable". Er zijn bovendien verschillende rellen uitgebroken in Sri Lanka waardoor de situatie alles behalve veilig is. Er is tevens vanuit verschillende landen een negatief reisadvies m.b.t. Sri Lanka. Uiteraard weet verzoeker dat dit van toepassing is op toeristen, doch het is een goede weerspiegeling over de situatie zoals deze nu op dit moment is in zijn land van herkomst. Ondanks dat verzoeker geen banden heeft met LITE, werd hij er alsnog van verdacht wapens te verhandelen voor LTTE waardoor hij een belangrijk doelwit is en hij in Sri Lanka allesbehalve veilig is. Ze worden nog steeds onderdrukt en moeten in angst leven voor de huidige machthebbers. Mede door deze problemen vreest verzoeker ernstige problemen bij repatriëring naar Sri Lanka. Er wordt gesteld dat de door hem voorgelegde documenten niet bewijzen dat dit daadwerkelijk een gevolg is van zijn lidmaatschap. Het voorgehouden incident zou niet aantonen dat verzoeker in bijzonder in de aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten zou staan omwille van zijn activiteiten in België. Er wordt bovendien gesteld dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken. De authenticiteit van de voorgelegde documenten wordt in vraag gesteld, zonder de situatie en/of deze documenten daadwerkelijk grondig te onderzoeken.

Tenslotte is men er van op de hoogte dat de huidige president van Sri Lanka Tamils helemaal niet gunstig gezind is. Er wordt ook gesteld dat deze wijziging in de grondwet gevolgen zal hebben voor de minderheidsgroepen, m.n. Tamils. LTTE wordt, ook in België, nog steeds aanzien als een terroristische groepering, waardoor aanhangers zwaar gestraft zullen worden. Ook andere Europese landen, alsook Amnesty International en Human Rights Watch kaarten aan dat de situatie in Sri Lanka van naderbij bekeken dient te worden. Het CGVS maakt hiervan ook melding in zijn beslissing en stelt ook dat de grondwetswijziging negatieve gevolgen kan hebben, doch men gaat deze gevolgen niet na. Men verwijst

verder naar de presidentsverkiezing van november 2019, doch men onderzoekt niets i.v.m. de wijziging. Dit kan echter grote gevolgen hebben voor de minderheidsgroepen, waaronder de Tamils. Men kan dit niet naast zich neerleggen. Het CGVS is op de hoogte van deze grondwetswijziging, doch gaat de gevolgen hiervan niet na. Dat er een zeer gegronde vrees bestaat dat verzoeker blootgesteld zal worden aan onmenselijke behandelingen of straffen en dat dit absoluut in strijd is met artikel 3 EVRM. Indien hij dient terug te keren wordt hij, bij arrestatie, gefolterd en mogelijks vermoord zeker eens men weet heeft van zijn asielaanvraag en het feit dat hij verdacht werd van wapens te verhandelen in naam van LTTE. Verzoeker heeft wel degelijk nood aan internationale bescherming en het is onaanvaardbaar dat verwerende partij dit weigert te onderzoeken! Dat verzoeker niet kan terugkeren zonder werkelijk gevaar voor zijn leven. Bovendien schendt het CGVS het rechtszekerheidsbeginsel door te stellen dat verzoeker kan terugkeren naar zijn Sri Lanka, omwille van de, zogezegd, gewijzigde veiligheidssituatie zonder een individueel, grondig en actueel onderzoek uit te voeren. Het CGVS heeft nagelaten om de veiligheidssituatie in Sri Lanka voor verzoeker te onderzoeken."

Met betrekking tot de toekenning van de status van vluchteling, meent verzoeker dat er geen discussie meer kan bestaan over de vraag of hij voldoet aan de criteria van de vluchtelingendefinitie en licht vervolgens deze criteria toe. In zake de voorwaarde van een gegronde vrees voor vervolging argumenteert verzoeker dat de situatie in Sri Lanka nog steeds zeer gevaarlijk is voor leden/sympathisanten van de LTTE en dat de autoriteiten er niet in slagen om de veiligheid van de burgers te garanderen. Hij stelt geen aanhanger te zijn van de LTTE maar dat hij voor zijn vlucht ervan verdacht werd wapens te verhandelen in opdracht van LTTE. Hij voert aan dat artikel 3 van het EVRM zal geschonden worden indien hij wordt teruggestuurd en stelt dat dit laatste onmogelijk is. Als hij dient terug te keren zal hij problemen ondervinden in de Sri Lankaanse maatschappij, zo meent verzoeker en hij stelt dat er nog steeds zeer ernstige problemen zijn in verband met de veiligheidssituatie in Sri Lanka met betrekking tot de Tamiltijgers, waarna hij herhaalt dat het voor Sri Lankaanse asielzoekers duidelijk is dat de regering er alles aan doet om de buitenwereld duidelijk te maken dat zij op democratische weg zijn omdat zij nood hebben aan internationale hulp maar dat dit nog niet betekent dat de plaatselijke situatie verbeterd is en opnieuw het COI-rapport citeert. Verzoeker meent dat het CGVS het zorgvuldigheidsbeginsel flagrant schendt door niet te onderzoeken wat de gevolgen zijn voor verzoeker indien hij dient terug te keren naar Sri Lanka.

Verder betoogt verzoeker dat hij schrik heeft het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in Sri Lanka of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het lidmaatschap van zijn broer bij de LTTE, dat wordt gezien als een terroristische organisatie door de Sri Lankaanse autoriteiten. Zijn leven is in gevaar en dus bestaat er een persoonlijke vrees voor vervolging in zijn hoofde, zo argumenteert verzoeker.

Ook het criterium van de onmogelijkheid om de bescherming van zijn land in te roepen is volgens verzoeker zonder enige twijfel vervuld nu het duidelijk is dat Tamils (zelfs eenvoudige sympathisanten) geen steun kunnen inroepen in hun land aangezien het de overheid zelf is die strijd voert tegen hen.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus meent verzoeker dat de materiële motiveringsverplichting werd geschonden omdat hij wordt afgewezen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn echte individuele redenen na te gaan. De motivering van het CGVS met betrekking tot de subsidiaire bescherming is manifest ontoereikend volgens verzoeker die als volgt argumenteert: *"Het is ook een belangrijk gegeven dat zijn broer erkend werd als vluchteling. Dit feit en de elementen in het dossier van zijn broer dienen dan ook in overweging te worden genomen bij de aanvraag van verzoeker want uiteraard kan ook hij hierdoor problemen krijgen met de overheid. Zijn broer was aanhanger van LTTE en deze worden gevisieerd door de Sri Lankaanse overheid en ze worden de mond gesnoerd. Dat met al deze elementen wel degelijk rekening dient te worden gehouden. De president duldt geen kritiek op zijn beleid. Andere Europese landen hebben tevens bij de VN-veiligheidsraad de vraag ingediend om de veiligheidssituatie en de inbreuken op de mensenrechten te onderzoeken. Indien verzoeker dient terug te keren heeft hij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in Sri Lanka of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert. Er wordt in de beslissing melding gemaakt van een grondwetswijziging waarover gemotiveerd wordt dat dit problemen kan veroorzaken voor de minderheidsgroepen. Hierover wordt echter niets gemotiveerd/ noch onderzocht."*

Men verwijst naar de situatie na de verkiezingen van november 2019, doch niets meer over de wijziging en de gevolgen (discriminatie) dat dit met zich meebrengt. Nochtans hebben verschillende organisaties en Europese landen bij de VN-veiligheidsraad een vraag ingediend om dit verder te onderzoeken. Het kan dan ook aangenomen worden dat ook het CGVS (onderdeel van een EU lidstaat) dit onderzoek afwacht of hiernaar zelf onderzoek voert."

Tenslotte wijst verzoeker er op dat Sri Lanka lijdt onder de grootste economische crisis van de laatste 70 jaar en op de rand van het faillissement staat. Het grootste deel van de ministers heeft reeds daarom

ontslag genomen en door deze crisis zijn er rellen uitgebroken. De UN Human Rights chief heeft dit geweld reeds veroordeeld en zal de situatie opvolgen. Verzoeker argumenteert dat deze schade wel degelijk voortvloeit uit gedragingen van derden en de volledige Sri Lankaanse bevolking treft. Een groot deel van de bevolking leeft onder de armoedegrens en dat aantal zal nog verhogen in de komende maanden. Er is niet alleen de enorme inflatie maar ook de hoge brandstofprijzen, zo meent verzoeker. Verzoeker vraagt hem de vluchtelingenstatus, minstens het subsidiair beschermingsstatuut toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing;
2. Pro deo;
3. Recente mediaberichtgeving m.b.t. Sri Lanka.

3. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet rust op de verzoeker om internationale bescherming de verplichting om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek belaste instanties hebben, krachtens diezelfde bepaling, tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze bepaling is de omzetting van de samenwerkingsplicht tussen de asielinstanties en verzoekers om internationale bescherming zoals vastgelegd in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna "*Kwalificatierichtlijn*") en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna *Asielprocedurerichtlijn*).

In de zaak *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General* heeft het Hof van Justitie een voor de EU Lidstaten bindende interpretatie gegeven van artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, waarvan de formulering identiek is aan artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn. Het Hof onderscheidt in de door dit artikel omschreven beoordeling van de feiten en omstandigheden van het verzoek om internationale bescherming twee fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de Kwalificatierichtlijn voor de toekenning van internationale bescherming. Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dient normalerwijs de verzoeker alle elementen tot staving van zijn verzoek in te dienen, wat volgens het Hof niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Daaruit volgt dat deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus inhoudt dat, "*indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker*" (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punt 66).

De samenwerkingsplicht zoals neergelegd in artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn heeft dus alleen betrekking op de eerste fase, *i.e.* de vaststelling van de feiten en omstandigheden die als bewijselementen tot staving van het asielverzoek kunnen dienen. De tweede fase van de beoordeling van de feiten en omstandigheden, met name het onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en de juridische kwalificatie van de in de eerste fase vastgestelde feiten en bewijselementen in het licht van de beschermingsgronden in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De samenwerkingsplicht heeft dus geen betrekking op deze tweede fase van de beoordeling van feiten en omstandigheden (HvJ, *MM*, punten 63-65, 67-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan over die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling

4.1. Volgens zijn verklaringen is verzoeker afkomstig van Batticaloa in Sri Lanka, van Tamil origine en aanhanger van het Christelijke geloof. Hij verklaart in 2014 te zijn gearresteerd door leden van de Criminal Investigation Department (CID) omdat hij ervan verdacht werd wapens voor de Liberation Tigers of Tamil (LTTE) te hebben verstopt en te zijn opgesloten en mishandeld tot hij kon ontsnappen in juli 2016. Verzoeker verklaart daarna ondergedoken te zijn bij een vriend en met een vals paspoort naar België te zijn gekomen waar hij een eerste verzoek om internationale bescherming indiende in februari 2017. Uit het administratief dossier blijkt dat inzake zijn eerste verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen door de commissaris-generaal omdat geen geloof kon worden gehecht aan zijn asielrelaas, noch aan zijn beweerde ontsnapping, noch aan zijn bewering dat hij voor de autoriteiten op de vlucht was waardoor hij moest onderduiken. Zoals reeds aangehaald werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest van 23 november 2017. De daaropvolgende vijf volgende verzoeken om internationale bescherming werden telkens niet-ontvankelijk verklaard omdat er geen nieuwe elementen werden aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking kwam voor internationale bescherming. Enkel de beslissing genomen in het kader van het zesde verzoek om internationale bescherming werd aangevochten voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die evenwel de onontvankelijkheidsbeslissing genomen door de commissaris-generaal bevestigde in zijn arrest van 25 februari 2021.

4.2. Verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming werd door de commissaris-generaal ontvankelijk verklaard op 13 september 2021. Uit de verklaring volgend verzoek blijkt dat hij zich bij de indiening van het verzoek opnieuw baseert op zijn eerdere verklaringen met betrekking tot zijn arrestatie in december 2014 op verdenking van aanhanger te zijn van de LTTE maar ter staving van zijn verzoek wel een ‘message form’ van de politie voorlegt dd. 7 maart 2021. Hij verklaart hierover dat hij dit document de dag voordien heeft ontvangen per email van zijn zus en dat de originele documenten de dag erna worden opgestuurd wegens de quarantaine van zijn zus. Verder stelt verzoeker dat hij dit document voorlegt om te bewijzen dat hij nog altijd problemen heeft met de autoriteiten in Sri Lanka en daar nog steeds gezocht wordt, dat hij niet weet of hij in de toekomst ook nog gezocht zou worden en dat het niet veilig is voor hem om terug te keren.

Met betrekking tot de inhoud van het document verklaart verzoeker dat er in staat dat hij zich moet melden op 12/03/2021 bij het CID voor een onderzoek en dat de reden van het onderzoek hierin niet wordt vermeld. De tolk aanwezig bij zijn verklaring volgend verzoek bevestigt dat *“de Engelse vertaling is dezelfde”* (verklaring volgend verzoek, punt 18, 8.07.2021).

Het volgend verzoek wordt door de commissaris-generaal ontvankelijk verklaard op 13 september 2021. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker andermaal geprobeerd heeft zijn relaas te staven

en dat verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld door geen individueel onderzoek naar de situatie van verzoeker uit te voeren en het neergelegde document niet grondig te onderzoeken. Verzoeker brengt ook recente informatie bij met betrekking tot de veiligheidssituatie in Sri Lanka en stelt dat verwerende partij heeft nagelaten om de veiligheidssituatie in Sri Lanka voor verzoeker zorgvuldig te onderzoeken.

4.3. De Raad komt na grondige analyse van alle elementen in het administratief-en rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van partijen ter terechtzitting tot volgende vaststellingen. Zoals terecht aangevoerd in het verzoekschrift kan uit de bestreden beslissing niet blijken dat een zorgvuldig onderzoek werd gevoerd door verwerende partij van het door verzoeker neergelegde nieuwe document en dat geen rekening werd gehouden met recente ontwikkelingen in Sri Lanka die zich reeds voordeden voor het nemen van de bestreden beslissing en de mogelijke impact hiervan op de individuele situatie van verzoeker als persoon van Tamil origine.

4.3.1. In de bestreden beslissing wordt over het door verzoeker neergelegde document op zeer summiere wijze gesteld dat het herhalen van zijn vorig relaas met *“een extra element, een politiedocument (namelijk een ‘message form’ van 7 maart 2021) [...] kan de geloofwaardigheid niet herstellen. U herhaalt immers gewoon uw relaas zonder concreet de aangehaalde elementen van het CGVS proberen te weerleggen”*. Verder wordt enkel op algemene wijze verwezen naar de aan het administratief dossier toegevoegde informatie waaruit volgens de bestreden beslissing blijkt dat *“documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn”* en dat *“een enkel document dat nog dateert van maart 2021 dan ook niet zomaar een ongeloofwaardig relaas [kan] rechtzetten”*, gezien zijn ongeloofwaardige verklaringen inzake zijn asielrelaas. Waar in de bestreden beslissing verder nog wordt gemotiveerd over de documenten die verzoeker voorheen voorlegde, kan de Raad slechts vaststellen dat het niet om een inhoudelijke beoordeling gaat van het document dat door verzoeker in het kader van het huidig volgend verzoek wordt neergelegd. De Raad benadrukt dat het *in casu* een nieuw document betreft dat nooit eerder werd voorgelegd en dat het origineel alsook de omslag waarin het werd opgestuurd per brief van 26 juli 2021 door verzoekers advocaat werd overgemaakt.

De Raad stelt vast dat de Tamil origine van verzoeker niet wordt in twijfel getrokken door verwerende partij, noch zijn afkomst uit Batticaloa. In het door verzoeker neergelegde document van de CID wordt verzoeker opgeroepen zich aan te bieden. Hoewel de reden van zijn oproeping niet verder wordt gespecificeerd in het document, kan in de huidige stand van zaken niet zonder meer worden aangenomen dat verzoeker geen problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten riskeert. Immers, zoals terecht aangevoerd door verzoeker wordt in de bestreden beslissing op basis van de COI Focus van 15 juli 2021 erkend dat meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondswetswijziging in 2020 in het bijzonder voor de Tamils gevolgen kan hebben, maar wordt geen recentere informatie bijgebracht met betrekking tot de huidige situatie van Tamils in Sri Lanka en de mate waarin hun situatie als gevolg van deze grondswetswijziging in positieve of negatieve zin is geëvolueerd en wordt nog steeds gewag gemaakt van ‘stop and watch lists’ waarbij wordt gesteld dat gerapporteerde gevallen van detentie bijna altijd personen betreffen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. In het door verzoeker neergelegde document wordt verzoeker opgeroepen zich aan te bieden bij het Fraud Investigation Bureau in Colombo, terwijl verzoeker steeds heeft voorgehouden te zijn beschuldigd van samenwerking met de LTTE.

In de huidige stand van zaken van het geding, is de Raad niet overtuigd dat de loutere vaststelling dat verzoekers verklaringen ongeloofwaardig werden geacht in het verleden, volstaat om niet over te gaan tot een onderzoek van de authenticiteit van het door verzoeker voorgelegde document maar louter te verwijzen naar de COI Focus *“Sri Lanka. Corruptie en vervalste documenten”*, die dateert van 6 september 2019 (EHRM, *M.A. v Switzerland*, No. 52589/13, 18 november 2014, par. 65.)

De Raad stelt in dit verband bovendien vast dat zo uit deze COI Focus kan blijken dat documenten in Sri Lanka gemakkelijk te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze te laten namaken, de erin vermelde bronnen enkel deze gevolgtrekking lijken te rechtvaardigen wat betreft identiteitsdocumenten en paspoorten en in het bijzonder documenten verkregen met het oog op arbeidsemigratie en eigendomsakten.

Uit deze COI Focus kan evenwel nergens blijken dat dit evenzeer zou gelden voor originele documenten van de CID, zoals *in casu* het geval is. Bovendien beschikt de Raad niet over objectieve gegevens op basis waarvan de authenticiteit van het door verzoeker neergelegde document zou kunnen beoordeeld worden.

In zoverre in de bestreden beslissing wordt gewezen op het laattijdig indienen van het volgend verzoek stelt de Raad vast dat in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming verzoeker

een 'message form' neerlegt dd. 7 maart 2021. Verzoeker verklaart hierover in de verklaring volgend verzoek gedateerd op 8 juli 2021: *"Ik heb dit gisteren gekregen via e-mail van mijn zus. De originele documenten worden morgen opgestuurd omdat mijn zus in quarantaine zat vanwege Corona kon ze het niet vroeger op de post doen. Het is een kopie en mijn naam staat hierin vermeld. Mijn zus heeft het document laten vertalen van het Singalees naar het Engels"* (verklaring volgend verzoek, punt 18). Hieruit blijkt dat verzoeker verklaarde dat hij het document verkreeg op 7 juli 2021. Uit het administratief dossier blijkt verder dat het originele document door verzoekers advocaat werd overgemaakt door middel van een brief van 26 juli 2021. In de bestreden beslissing wordt verzoeker verweten dat hij zijn volgend verzoek laat indiende omdat hij reeds voor 12 maart 2021 op de hoogte was van het feit dat hij opnieuw zou zijn opgeroepen door de politie en zijn verklaring dat hij tot juni wachtte om zijn volgend verzoek in te dienen geen afdoende verklaring biedt aangezien de RVV al op 25 februari 2021 een uitspraak deed in zijn beroep tegen de onontvankelijkheidsbeslissing genomen in het kader van zijn zesde verzoek om internationale bescherming. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt dat verzoeker werd gevraagd of hij van het bestaan van dit document op de hoogte was voor 12 maart 2021, waarop hij ja antwoordt (notities PO, p. 8). Daarna staat het volgende te lezen in de notities van het persoonlijk onderhoud: *"U wachtte dan tot juni voor een nieuwe aanvraag, was er dan een specifieke reden dat u nieuwe aanvraag deed? Toen was er een appeal in de rechtbank. Hebt u de message form van 7 maart daar voorgelegd? Nee de zitting was verlopen en ik wachtte op het resultaat"* (notities PO, p. 8). Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat het onduidelijk is waarom verzoeker na maart 2021 wachtte om een nieuw verzoek in te dienen en dat dit geen blijk geeft van een echte nood te hebben aan internationale bescherming, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud slechts gevraagd werd of hij van de 'message form', die dateert van 7 maart 2021 op de hoogte was voor 12 maart 2021, de datum waarop hij zich volgens het document moest aanbieden, of er een specifieke reden was dat hij een nieuwe aanvraag deed en of hij de 'message form' van 7 maart heeft voorgelegd bij de Raad. In elk geval stelt de Raad vast dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken, in tegenstelling tot het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, uitdrukkelijk werd gevraagd wanneer hij het document heeft ontvangen waarop hij antwoordt dat hij het *"gisteren"* heeft gekregen via een email van zijn zus. Hieruit blijkt bijgevolg dat hij verklaarde het document op 7 juli 2021, daags voor het indienen van zijn volgend verzoek heeft gekregen. Verder stelt de Raad vast dat aangezien het document dateert van 7 maart 2021 verzoeker dit uiteraard niet kon voorleggen bij de Raad of er zelfs melding van gemaakt hebben, nu het arrest van de Raad dateert van 25 februari 2021. Uit de bestreden beslissing kan niet blijken dat verzoekers verklaringen hierover bij de Dienst Vreemdelingenzaken in twijfel worden getrokken noch kan worden gesteld dat zijn verklaringen hierover onduidelijk zijn. Uit niets blijkt dat verwerende partij rekening heeft gehouden met het tijdstip waarop verzoeker het document kreeg. In het licht van deze vaststellingen kan de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekers zevende verzoek laat werd ingediend en dat de onduidelijkheid waarom hij na maart 2021 wachtte om een nieuw verzoek in te dienen blijk geeft *"van geen echte nood te hebben aan internationale bescherming"*, dan ook niet worden bijgetreden door de Raad. De Raad acht het integendeel plausibel dat verzoeker wachtte met het indienen van een nieuw verzoek tot hij het document ook daadwerkelijk kon bekomen om deze onmiddellijk te kunnen voorleggen, zoals terecht opgemerkt in het verzoekschrift en verder toegelicht ter terechtzitting.

De loutere vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker geen enkel stuk neerlegt dat zijn beweerde reisweg van Sri Lanka naar Europa kan staven, kan in de huidige stand van zaken niet volstaan om te besluiten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt, noch aannemelijk maakt dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3.2. Voorts stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden met recente ingrijpende ontwikkelingen in Sri Lanka, die zich reeds voor de datum van de bestreden beslissing hebben voorgedaan. *In casu* stelt de Raad immers vast dat in de bestreden beslissing, die dateert van 22 april 2022 enkel verwezen wordt naar de COI Focus, *"Sri Lanka: Situatie bij terugkeer van Tamils"* van 15 juli 2021.

Uit de door verzoeker bijgebrachte informatie met betrekking tot de actuele situatie in Sri Lanka, blijkt dat op 1 april 2022, en dus voor de datum van de bestreden beslissing, de toenmalige president Rajapaksa de noodtoestand afkondigde ten gevolge van de wijdverspreide protesten voor politieke hervormingen. Hoewel het om vreedzame protesten ging, werd een betogersdoodgeschoten door de politie, werden de protesten gewelddadig neergeslagen, was er ook sprake van gewelddadige confrontaties door aanhangers van de toenmalige regering en is overgegaan tot talrijke arrestaties en het invoeren van een avondklok (PTI, UN Human Rights Chief, *Human Rights Watch condemn violence in Sri Lanka*, 10 May 2022). Er kan aangenomen worden dat verwerende partij, die over een gespecialiseerde

documentatiedienst beschikt, op de hoogte was van deze ontwikkelingen in Sri Lanka, op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen.

De Raad wijst in dit verband op artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet die als volgt luidt: *“De met het onderzoek belaste instanties beoordelen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houden rekening met de volgende elementen : a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast; (...).”*

In de bestreden beslissing wordt gewezen op het feit dat de grondwetswijziging van 22 oktober 2020 gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder Tamils, de minderheidsgroep waartoe verzoeker behoort, wat niet wordt betwist door verwerende partij. In dit verband stelt de Raad ook vast dat verwerende partij er ter terechtzitting op wees dat voornamelijk de wijziging in de politieke en veiligheidssituatie in Sri Lanka en de mogelijke gevolgen ervan voor de Tamil bevolking, de commissaris-generaal ertoe aanzette om tot een onderzoek ten gronde over te gaan. Zoals reeds aangehaald wordt in de bestreden beslissing noch in de geciteerde COI Focus verder ingegaan op de concrete gevolgen voor Tamils van deze grondwetswijziging. Uit de door verzoeker bijgebrachte recentere informatie blijkt verder dat President Rajapaksa in 2022 Sri Lanka is ontvlucht, maar dat de situatie in Sri Lanka zeer onrustig blijft. Evenwel kan uit deze informatie niet blijken welke gevolgen de recente ontwikkelingen in Sri Lanka die dateren van na de COI Focus van juli 2021 hebben voor Tamils, met inbegrip van Tamils die lange tijd in het buitenland verbleven hebben, zoals verzoeker. Waar verwerende partij ter terechtzitting opwerpt dat een actualisatie van de COI Focus gaande is, kan de Raad slechts vaststellen dat deze heden niet voorligt.

De Raad herinnert er ook aan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming een toekomstgerichte beoordeling vereist van de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade van verzoeker.

De Raad kan slechts vaststellen dat onvoldoende recente informatie voorligt, noodzakelijk om het toekomstig risico op vervolging of het lijden van ernstige schade in het geval van verzoeker, in geval van terugkeer naar Sri Lanka, op correcte wijze te beoordelen.

Gelet op het voorgaande en gelet op het gebrek aan eigen onderzoeksbevoegdheid ontbreekt het de Raad in deze stand van zaken aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 april 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET